

DOMAGAMY SIĘ REALIZACJI
USTAWY O REHABILITACJI

MUSICIE ZNALEŹĆ GODNE SIEBIE MIEJSCE W GOSPODARCE KRAJU

**Omówienie wystąpienia
Premiera H. Goryszewskiego
na Zebraniu Założycielskim
Krajowej Izby Gospodarczo-Rehabilitacyjnej**

Na wstępie Premier Goryszewski podziękował organizatorom za zaproszenie go na spotkanie konstituujące Krajową Izbę Gospodarczo-Rehabilitacyjną. Stwierdził, że sprawami społecznymi i zdrowia zajmuje się w rządzie pan Premier Łączkowski ale za sprawy gospodarcze, odpowiada on. Podkreślił: *jestem obecny właśnie dlatego, że spotykacie się tu jako ludzie gospodarki.*

W ciągu ostatnich 3 lat wiele się zmieniło w naszym kraju, odeszliśmy od scentralizowanego systemu gospodarowania. Spółdzielczość inwalidów spełniała przez 40 lat tę rolę, którą musi przejąć teraz Izba. Pan Premier stwierdził, że przywiązuje ogromną wagę do jej powstania. Powinna stać się partnerem rządu w gospodarowaniu krajem, w określaniu polityki gospodarczej, przejąć rolę spółdzielczości inwalidów w organizowaniu pracy i miejsc pracy. Rządowe decyzje gospodarcze kształtują się w dialogu z partnerami, nie mogą być wyrazem nacisku, wynikiem doktrynalnych przekonań.

Decyzje o lokacji środków jakimi budżet dysponuje i może wspierać przedsiębiorczość i aktywność gospodarczą muszą być wynikiem dialogu rządu z tymi, którzy w tej gospodarce działają. Izolacja bowiem rządu i przedsię-

biorstw, pracodawców musi doprowadzić do kryzysu gospodarczego.

Zyjemy ciągle jeszcze w fazie rozpraszania reprezentacji podmiotów gospodarczych, towarzystw gospodarczych różnych, odwołujemy się do kryteriów ideologicznych, co sprawia, że dialog rządu z przedsiębiorcami jest dialogiem bardzo trudnym – stwierdził dalej Pan Premier.

Podkreślił również, że samorząd gospodarczy nie spełnia, jak do tej pory, swojej roli jako czynnika kreującego, współwotzącego rządowe decyzje gospodarcze określające politykę gospodarczą kraju.

Wyraził również nadzieję, że Krajowa Izba Gospodarczo-Rehabilitacyjna będzie trwała tak długo jak III Rzeczpospolita, będąc w każdym następnym rządzie jedynym partnerem po stronie środowiska gospodarczego osób niepełnosprawnych.

Zwrócił uwagę, że rząd ma obecnie bardzo ograniczoną możliwość oddziaływania na życie gospodarcze, ponieważ zmniejszyły się śro-

dki jakimi mógłby wspierać inicjatywę gospodarczą. W ostatnich czterech latach dochód narodowy zmniejszył się o 1/3, dzisiejszy budżet to 2/3 dochodu narodowego z lat 80-tych. Trzeba więc rozmawiać jak wykorzystać te środki, które są, aby nie były marnotrawione i były dostępne dla wszystkich. Trzeba sięgnąć poprzez system kredytowy do środków, które są gromadzone w państwie lub do środków, które pochodzą z zagranicy.

Rząd dysponuje środkami wspierania („środki nie bezpośrednie”) takimi jak: pomoc prawna, organizacyjna, możliwość kształtowania własnie w wyniku dialogu zmodernizowanych instrumentów podatkowych, celnych, takich, żeby one mogły wspierać inicjatywę gospodarczą – dla ochrony rynku wyrobów krajowych przed nieuczciwą konkurencją. Mamy prawo do słusznej ochrony polskiej gospodarki. Macie państwo prawo moralne domagać się aby rząd i Sejm miały odwagę polskiej gospodarce tę ochronę zapewnić.

Kończąc Pan Premier wyraził nadzieję, że przekonał wszystkich zebranych o konieczności dialogu środowiska gospodarczego osób niepełnosprawnych z rządem.

„Ta współpraca – powiedział – jest konieczna dla normalnego i skutecznego rozwoju polskiej gospodarki, w której musicie znaleźć godne siebie miejsce.”
oprac. KRA

CZEKAMY

W grudniowym numerze „NS” – jak zapewne nasi Czytelnicy pamiętają – opublikowaliśmy kilka pytań, które pisemnie zadaliśmy Pani zastępcy dyrektora Biura Pełnomocnika ds Osób Niepełnosprawnych – mgr Lilianie Pindor. Pytania te zostały wybrane z wielu, jakie padały na licznych spotkaniach i spośród tych, które nadeszły do naszej redakcji.

Ten numer zamknęliśmy z końcem lutego i obiecana odpowiedź jeszcze nie nadeszła. Cierpliwie czekają Czytelnicy, cierpliwie czekamy i my.
Redakcja

CZY WYKORZYSTAMY TĘ SZANSĘ?

Powstała nowa organizacja środowisk związanych z zatrudnianiem osób niepełnosprawnych, czy – idąc dalej – z tworzeniem nowatorskiego modelu ich rehabilitacji zawodowej – Krajowa Izba Gospodarczo-Rehabilitacyjna.

Poprzedzone to było wielomiesięcznym okresem przygotowawczym, w którym ścięły się poglądy, gorąco dyskutowano nad jej strukturą i zadaniami, stawiano podstawowe pytania o cel i przedstawiono stale rosnącą liczbę problemów i spraw do załatwienia.

Nie będzie chyba dużym błędem stwierdzenie, iż Izba powstała trochę jakby w ostatniej chwili. Wiąże się to z powszechnie znaną nową ustawą o podatku od towarów i usług, który zwyczajnie i po prostu likwiduje wszelkie preferencje zapisane w – z takim trudem wynegocjowanej i przyjętej przez Parlament – ustawie o zatrudnianiu i rehabilitacji.

Po raz kolejny bowiem nasi parlamentarzyści dowiedli swojej niefrasobliwości i braku kompetencji – bo nie sądzą, że złej woli – cofając ustawodawstwo dla osób niepełnosprawnych do punktu wyjścia, zupełnie nie interesując się społecznymi, a nawet ekonomicznymi skutkami zastosowanej „urawnilowki”.

Jednym słowem – jeśli ustawa ta wejdzie w życie, racja bytu zakładów pracy chronionej zostanie zlikwidowana, a sens ubiegania się o ten status – zakwestionowany.

Wiele organizacji z naszego środowiska, również instytucji z urzędu zajmującymi się sprawami osób niepełnosprawnych protestowało przeciw tak drastycznemu zawężeniu rynku pracy dla tych osób, podały nawet bardzo konkretne propozycje, jednak skutków tych interwencji dotychczas nie widać.

W moim odczuciu jedyną – poza Pełno-

Korzystając z zapisów ustawy z dnia 9.05.1991 r. o zatrudnianiu i rehabilitacji inwalidów zakłady pracy chronionej ustalając cenę na produkowane wyroby nie naliczały podatku obrotowego, a tym samym cena wyrobów produkowanych przez zakład pracy chronionej była konkurencyjna.

Zgodnie z ustawą od podatku od towarów i usług (PTU), która zastąpi dotychczasowy podatek obrotowy, podatnicy będący zakładami pracy chronionej mogą według własnego wyboru być zwolnieni z opodatkowania lub mu podlegać. Wydawałoby się, że zapis jest bardzo korzystny, należy jednak pamiętać, że zwolnienie z opodatkowania oznacza równocześnie utratę prawa do potrąceń podatków zapłaconych przy zakupie, które w tej sytuacji obciążają koszty wytwarzania.

Zalóżmy, że sprzedano w danym miesiącu różne wyroby objęte stawką podstawową, to jest 22%. Jednakże w tym samym czasie doko-

Cena wyrobu po wprowadzeniu PTU:	
- materiał bezpośredni	154,-
- podatek 22%	34,-
- robocizna bezpośrednia	85,-
- pozostałe koszty	304,-
- zysk	57,-
- podatek	6,-
	<u>600,-</u>
- podatek 22%	132,-
- cena wyrobu	732,-
- podatek do zapłaty	92,-

W przypadku skorzystania ze zwolnienia:	Procentowy udział w cenie wyrobu
- koszt wytworzenia	543,-
- podatek zapłacony w cenie materiałów	40,-
	<u>583,-</u>
- zysk	17,-
- cena wyrobu	600,-
	2,9%

Korzystając ze zwolnień:	Procentowy udział w cenie wyrobu:
- koszt wytworzenia	3.420,-
- podatek zapłacony w cenie materiałów	222,-
	<u>3.642,-</u>
- zysk	128,-
- cena wyrobu	3.770,-
	3,5%

Jak wynika z podanych wyżej przykładów materiałochłonna produkcja uniemożliwia skorzystanie z ewentualnego „dobrodziejstwa” uregulowań ustawy i wyboru zwolnienia z opodatkowania. Podatek zapłacony od zakupionych materiałów stanowi 156,5% naliczonego zysku (przykład 1).

W przypadku produkcji materiałochłonnej szanse zakładu pracy chronionej na rynku zbytu są bardzo ograniczone. Wyższe koszty produkcji zakładu pracy chronionej, pozabawienie możliwości konkurencyjnego kształtowania cen wyeliminuje zakłady pracy chronionej z gry wolnorynkowej.

Rozliczenie przedstawia się nieco inaczej przy większej pracochłonności wyrobu, a mniejszej materiałochłonności. W przypadku drugim, gdzie koszty materiałów stanowią 25,6% ceny można rozważyć ewentualne skorzystanie ze zwolnień z opodatkowania. Zwolnienie z opodatkowania umożliwiłoby utrzymanie ceny kosztem obniżenia zysku z 10,5% do 2,9% (przykład 2).

W przykładzie 3 koszty materiałów bezpośrednich stanowią 18,8% ceny wyrobu, natomiast występująca obróbka obca stanowi 8,0% ceny. Korzystając ze zwolnienia z podatku i tak trzeba zapłacić podatek zawarty w cenie materiałów i obróbki obcej w wysokości 222,-, utrzyma się cenę dotychczasową, jednak zysk z 10,5% obniżyłby się do 3,5%.

Podane tu przykłady to teoretyczna przymiarka. Przepuszczalnie praktyka wykaże, że koszt wprowadzenia i obsługi PTU będzie znacznie wyższy jak wstępnie obliczono. Wraz z wprowadzeniem PTU wzrośnie zapotrzebowanie na środki niezbędne na zapłacenie podatku przy zakupie materiałów i odrowadzenie podatków do Urzędu Skarbowego.

Trudna sytuacja finansowa zakładów pracy chronionej dzisiaj, znacznie się pogorszy po wprowadzeniu PTU.

BARBARA ZAJĄC

Kolejna przymiarka do podatku od towarów i usług

nano zakupów na cele produkcyjne, w skład których wchodzi towary i usługi objęte równą stawką podstawową.

Rozliczenie będzie następujące:	w mln zł
sprzedaż produkcji i usług	1.004
zakup materiałów będących jednocześnie kosztami produkcji	499,2
należny podatek wynikający z faktur dostawców	229,7
podatek wolny od zakupów 22%	109,8
podatek do zapłacenia	119,9

Korzystając ze zwolnienia, podatek wynikający z faktur w wysokości 109,8 mln obciążałby koszty produkcji.

W nowym systemie należność za sprzedany towar składać się będzie z dwóch elementów: ceny towaru i podwyższającego ją podatku, wyliczonego według obowiązującej stawki od tej ceny.

Zakładając, że produkowane wyroby objęte według stawki podstawowej w wysokości 22% i materiały na cele produkcyjne również objęte są stawką podstawową 22%, to ceny jednostkowe wyrobów kształtować się będą następująco:

Przykład 1

Dotychczasowa cena na jednostkę wyrobu:	
- materiały bezpośrednie	99.385,-
- robocizna bezpośrednia	5.295,-
- pozostałe koszty	15.600,-
- zysk	15.120,-
- cena wyrobu	135.400,-

Cena wyrobu po wprowadzeniu PTU:	
- materiał bezpośredni	99.385,-
- podatek 22%	21.865,-
- robocizna bezpośrednia	5.295,-
- pozostałe koszty	17.440,-
- zysk	15.120,-
- podatek	1.796,-
	<u>137.240,-</u>
- podatek 22%	30.193,-
- cena wyrobu	167.433,-
- pozostaje do zapłaty	6.532,-

Przykład 2

Dotychczasowa cena na jednostkę wyrobu:	Procentowy udział w cenie wyrobu:
- materiały bezpośrednie	154,-
- robocizna bezpośrednia	85,-
- pozostałe koszty	304,-
- koszt wytworzenia	543,-
- zysk	57,-
- cena wyrobu	600,-
	25,6%
	10,5%

Przykład 3

Dotychczasowa cena na jednostkę wyrobu:	Procentowy udział w cenie wyrobu
- materiał bezpośredni	710,-
- robocizna bezpośrednia	388,-
- inne koszty bezpośrednie	300,-
- pozostałe koszty	2.022,-
- koszt wytworzenia	3.420,-
- zysk	350,-
- cena wyrobu	3.770,-
	18,8%
	8,0%
	10,2%

Cena wyrobu po wprowadzeniu PTU:	
- materiały bezpośrednie	710,-
- podatek 22%	156,-
- robocizna bezpośrednia	388,-
- obróbka obca	300,-
- podatek	66,-
- pozostałe koszty	2.022,-
- zysk	350,-
	<u>3.770,-</u>
- podatek 22%	829,-
- cena wyrobu	4.599,-
- podatek do zapłaty	607,-

POLECAMY „PARTY W SEX SZOPIE”

Zakłady pracy chronionej wkraczają w coraz to nowe dziedziny produkcji, wytwórczości, a nawet kultury, próbując zaistnieć na obszarach dotychczas jakby zastrzeżonych dla innych.

Dowodem tego jest m.in. niewielki tomik wydany i wydrukowany przez katowicką Spółdzielnię Inwalidów „Przemysłowa”, który zawiera niespełna setkę rysunków satyrycznych znanego grafika i satyryka – Marka Polańskiego, a zatytułowany „Party w sex-szopie”.

Próbkę tej interesującej, bardzo aktualnej i nie stroniącej od kontekstów politycznych twórczości, przedstawiamy na łamach tego numeru „NS”.

Myślimy, że zainteresowani tą pozycją będą mogli ją zamówić u wydawcy:

S.l. „Przemysłowa”
ul. Teofila Ociepki 8a, 40-413 Katowice
tel. 155-74-67 lub 155-72-73.

Rys. M. Polański

Członkowie Rady Krajowej Izby Gospodarczo-Rehabilitacyjnej

1. **Bielecki Witold** – Spółdzielnia „Odrodzenie” Toruń ul. Szosa Chelmińska 222 tel. 271-76; 116-1922
2. **Białas Władysław** – SI „Inspol” Klodzko ul. Żeromskiego 18 tel. 44-01/3
3. **Pałka Andrzej** – RSUP Katowice ul. Sokolska 3 tel. 596-221/5
4. **Latkowski Wacław** – SI „Współpraca” Kielce ul. Hauke Bosaka 11 tel. 61-11-40
5. **Maśka Stanisław** – SI „Wyzwolenie” Bielsko-Biała ul. Ks. Stojałowskiego 12 tel. 218-01/2
6. **Gąsior Ryszard** – Regionalna Spółdzielnia Inwalidów Wrocław ul. Wita Stwosza 16 tel. 44-70-91
7. **Puchalski Andrzej** – Spółdzielnia Niewidomych Białystok ul. Kraszewskiego 26/2 tel. 418-112; 416-088
8. **Wójcik Henryk** – Spółdzielnia Usługowo-Rehabilitacyjna Spółdzielczości Inwalidów Łódź ul. Piotrkowska 220 tel. 36-49-59; 36-22-07
9. **Barczyński Andrzej** – SI „Nowe Życie” Częstochowa ul. Warszawska 67 tel. 559-39; 542-43
10. **Rachaus Zbigniew** – Łódzka Spółdzielnia Cukiernicza „Rusalka” Łódź ul. Obywatelska 102/104 tel. 87-05-53
11. **Gajdziński Andrzej** – SI „Raciborzanka” Racibórz ul. Starowiejska 75 tel. 36-53; 24-76; 34-75
12. **Szalbierz Władysław** – SI „Wiosna Ludów” Września ul. Przemysłowa 4 tel. 361-362
13. **Bączkiewicz Zdzisław** – „Wielspin” Wielkopolskie Zaplecze Rehabilitacyjno-Techniczne Spółdzielni Inwalidów – Spółdzielnia Osób Prawnych, Poznań ul. Gronowa 22 tel. 213-234
14. **Tomaczak Jan** – SI „Prodimeł” Środa Śląska ul. Wolności 35/37 tel. 172-044
15. **Zakrzewska Bożena** – SI „Praca” Radom ul. Żeromskiego 14 tel. 281-47/48
16. **Tomaszewski Janusz** – SI „Pokój” Nysa ul. Lompy 3 tel. 40-21/5
17. **Janas Narcyz** – PW „AMPLUS” Częstochowa ul. Brzeźnicka 46 c tel. 445-67
18. **Wydmański Czesław** – Biuro Doradztwa i Usług „Hera” Spółka z O. O. ul. 3 Maja 22 Sosnowiec, tel. 66-67-15
19. **Mitinka Mieczysław** – SI „Zorza” Łódź ul. Gdańska 142 tel. 36-38-66
20. **Sojda Józef** – SI „Naprzód” Sosnowiec ul. Mikołajczyka 59 tel. 66-16-40, 66-20-91/3

Zastępcy Członków Rady Krajowej Izby Gospodarczo-Rehabilitacyjnej

1. **Kaźmierczak Franciszek** – SI „Praca” Tomaszów Mazowiecki ul. Browarna 9/13 tel. 50-97
2. **Kołodziej Julian** – Usługowa Spółdzielnia Inwalidów Klodzko, ul. Grunwaldzka 14, tel. 21-67
3. **Grzelak Jan** – SI „Zgoda” Konstancynów, ul. 8 Marca 1
4. **Pawelec Adam** – SI „Elsin” Ząbkowice Śląskie, ul. Bolesława Prusa 2
5. **Borowiak Józef** – SI „Postęp” Pniewy, ul. Wroniecka 56, tel. 11-065
6. **Pazurek Edmund** – SI „Rameta” Racibórz, ul. Królewska 50, tel. 35-76; 21-12/3

Z OSTATNIEJ CHWILI

25 lutego br. odbyło się w Warszawie pierwsze posiedzenie Rady Krajowej Izby Gospodarczo-Rehabilitacyjnej, na którym ukonstytuowało się jej Prezydium. W jego skład weszli:

1. **Jerzy Modrzejewski** – Przewodniczący
2. **Andrzej Pałka** – Zastępca przewodniczącego
3. **Czesław Wydmański** – Zastępca przewodniczącego
4. **Ryszard Gąsior** – Sekretarz
5. **Henryk Wójcik** – Skarbnik
6. **Zdzisław Bączkiewicz** – członek, szef Komisji Rehabilitacyjnej
7. **Witold Bielecki** – członek, szef Komisji Gospodarki

Dodatkowo, jako przewodniczącego Sądu Koleżeńskiego wybrano Zbigniewa Rachausa.

Prezes Izby – Jerzy Modrzejewski zarekomendował pana Leszka Dudę na stanowisko Dyrektora Generalnego tej organizacji, co Rada zaakceptowała.

Członkowie Prezydium Izby otrzymali już – w zależności od pełnionych funkcji – pierwsze zadania do realizacji.

Jako najważniejsze zadania do natychmiastowej realizacji określono:

- zaopiniowanie ustawy o podatku od towarów i usług pod kątem potrzeb zakładów pracy chronionej,
- utworzenie hurtowni wyrobów tych zakładów, na bazie współpracy z tymi jednostkami, które już dysponują własnymi sklepami,
- opracowanie tez, celem zawarcia z PFRON porozumienia o powołaniu Agencji Restrukturyzacyjnej, której zadaniem byłoby ratowanie, bądź zagospodarowanie majątku upadających spółdzielczych zakładów pracy chronionej.

(rhr)

CZY WYKORZYSTAMY TĘ SZANSĘ?

dokończenie ze str. 1

mocnikiem ds Osób Niepełnosprawnych – siłą, która może się temu przeciwstawić jest organizacja samorządu gospodarczego, a więc Krajowa Izba. Pełni ona de nomine, a co ważniejsze de iure m.in. funkcje formalnego reprezentanta zrzeszonych podmiotów gospodarczych. Jej zadaniem będzie opracowanie zestawienia skutków gospodarczych i społecznych jakie zakładom pracy chronionej niesie nowa ustawa podatkowa i doprowadzenie do jej nowelizacji, zanim wejdzie ona w życie.

Liczba zadań, które Izba ma do realizacji nie jest w żaden sposób zamknięta, więcej na ten temat – w Biuletynie O.S.P.N. „Nasze Sprawy”.

Wnikliwie od samego początku obserwowałem proces narodzin Izby, a redakcja „Naszyc Sprawy” w swoim skromnym wymiarze informacyjnym – współtworzyła go, zatem nasi wierni Czytelnicy mieli możliwość obserwowania go na bieżąco.

Idea nie przez wszystkich została przyjęta entuzjastycznie i – mimo pokrycia terenu niemal całego kraju siatką spotkań infor-

macyjnych – są na tej mapie białe plamy. Można zrozumieć pewną rezerwę i nieufność ze strony spółdzielni inwalidów wobec powstającej organizacji – pamiętają one jeszcze dobrze przarosty administracyjne, władcze, jałowość i inercję systemu scentralizowanego. Nie dla wszystkich jest zrozumiałe, że powstaje nowa jakość.

Zupełnie jednak nie do pojęcia są reakcje zdecydowanie negatywne, napastliwe i wrogie, a takie też bywały, jednak nie bezpośrednio ze strony zakładów pracy chronionej. Pokutuje po prostu syndrom „psa ogrodnika”. Głosy te nie zasługują na to, by poświęcić im więcej uwagi.

Zgodnym chórem – jako oczekiwanego partnera – powitali powstanie Izby przedstawiciele rządu, Krajowej Izby Gospodarczej, Światowego Kongresu Small-Businessu.

Dotychczasowe inicjatywy pracodawców osób niepełnosprawnych przyjmowane były raczej z podejrzliwością, można chyba zrozumieć, iż z pewną dozą niesmiałości i niedowierzania słuchałem zgodnego chóru o

„oczekiwaniu na takiego partnera”, o „wszechstronnej pomocy dla niego”, o „powstaniu brakującego ogniwa” i deklaracji z współpracy z nim. Wrodzony sceptycyzm nakazuje mi pewną rezerwę wobec deklaracyjności. Jednakże tutaj nastąpiło coś, co mogło stać się znacznie prędzej, gdyby strona rządowa „dojrzała” do dialogu i rzeczywistość zadawała sobie trud posłuchania głosu „nizin”. Nastąpiło obustronne trafienie w dziesiątkę, we wzajemne oczekiwania i potrzeby.

Krajowa Izba Gospodarczo-Rehabilitacyjna stała się faktem na gospodarczej i społecznej mapie Polski. Samo powstanie jednak nie wystarczy, nie wystarczy też – co wielokrotnie podkreślali uczestnicy Zebrania Założycielskiego – wybór najlepszego prezesa czy Rady. Niezbędne jest zaangażowanie wszystkich twórczych sił, które są w środowisku osób niepełnosprawnych i bardzo aktywna działalność wszystkich członków tej organizacji.

To już chyba ostatnia szansa. Jeśli jej nie wykorzystamy, problem zatrudniania i rehabilitacji osób niepełnosprawnych przestanie w ogóle istnieć, zaś ich pracodawcy stracą i motywację i rację bytu. Albo wyeliminują osoby niepełnosprawne z procesu produkcji albo rynek wyeliminuje ich.

RYSZARD RZEBKO

LISTY DO REDAKCJI

Koło Wielkopolskiego Związku Inwalidów Narządu Ruchu przy Usługowej Spółdzielni Inwalidów w Poznaniu prowadzi uporczywy bój o zniesienie ograniczeń zarobkowych dla emerytów i rencistów.

W ubiegłorocznym numerze 7/8 przytaczaliśmy obszerne fragmenty ich pisma, w którym Przewodniczący Koła – Włodzimierz Adamkiewicz opisał skutki, jakie dla zakładów pracy chronionej i samych niepełnosprawnych powodują te limity zarobkowe.

Teraz przedstawiamy ciąg dalszy tej batalii; nic nie wskazuje na to, by miała ona w wymiernym czasie zakończyć się sukcesem.

Na pismo Koła skierowane w tej sprawie do MPiPS (jeszcze gdy resortem tym kierował min. Kropiwnicki) nadeszła odpowiedź, której – zdaniem pana Adamkiewicza – jedyną zaletą było to, że w ogóle nadeszła.

Po objęciu steru Ministerstwa Pracy przez min. Kuronia przesłano ponownie kopię tego pisma na jego ręce, z kilkoma uzupełnieniami. Oto ich kwintesencja:

– Likwidacja ograniczeń zarobkowych może przynieść tylko dodatkowy wpływ, nie wpływ środków z budżetu.

– To samo dotyczy niedoboru środków na świadczenia społeczne, ich ilość może się zwiększyć poprzez umożliwienie podejmowania opłacalnej pracy przez emerytów i rencistów.

– Utrudnianie świadczenia pracy przez osoby niepełnosprawne nie przysporzy nowych miejsc pracy dla bezrobotnych.

– Podobne ograniczenie możliwości pra-

cy przez rentobiorcę w krajach wysoko rozwiniętych jest podyktowane koniecznością ochrony jego zdrowia, nie stanem kasy. Wysokość uzyskiwanych świadczeń pozwala tam na spokojne, a nawet dostatnie życie. Tymczasem głodowe świadczenia uzyskiwane w Polsce zmuszają wręcz do podejmowania dodatkowej pracy. Zatarciu ulega czynnik rehabilitacji inwalidów przez pracę, poprzez drastyczny przymus ekonomiczny – czytamy w uzasadnieniu tej tezy.

Zarząd Koła przy USI prosząc o likwidację ograniczeń zarobkowych dla emerytów i rencistów konkluduje: *Jeśli nie możemy liczyć na pomoc, to prosimy chociaż o nieutrudnianie nam życia.*

W styczniu br. nadesłano z Poznania do naszej redakcji kopię odpowiedzi uzyskanej na powyższe pismo z Biura Pełnomocnika ds Osób Niepełnosprawnych. Czytamy w nim m.in.:

Wprowadzenie (...) zasady zawieszania lub zmniejszania rent i emerytur było podyktowane nie tylko możliwościami finansowymi państwa (stałym niedoborem środków na fundusz ubezpieczeń społecznych). Było to spowodowane przede wszystkim potrzebą wprowadzenia rozwiązań, że świadczenia te powinny być wypłacane tylko tym osobom, które ze względu na stan zdrowia lub wiek nie są w stanie wykonywać pracy zarobkowej gwarantującej godziwe wynagrodzenie. Tylko pośrednią przyczyną wprowadzenia takich rozwiązań był istniejący niedobór miejsc pracy.

W więc emerycie i renciście! – konkluduje w piśmie adresowanym do naszej redakcji Zarząd Koła Wielkopolskiego Związku Inwalidów Narządu Ruchu przy poznańskiej USI. *Ciesz się, że póki co, chociaż trochę możesz dorobić do głodowych świadczeń ZUS-owskich, bowiem władze uczynią wszystko, aby ciebie tych możliwości pozbawić!*

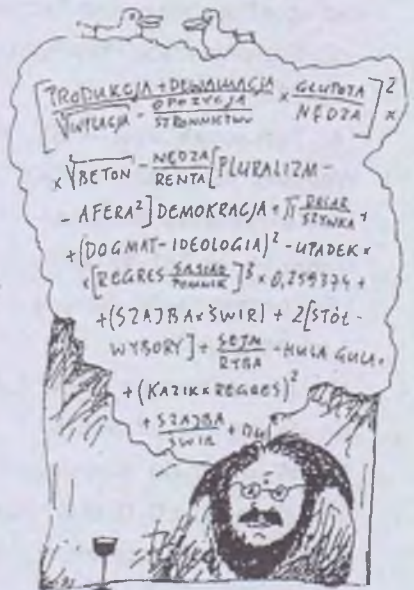
★ SPORT ★ SPORT ★

Ognisko Sportu i Rehabilitacji „Start” w Katowicach zawiadamia, że w dniu 20 marca tego roku w klubie tenisowym K.S. „Baildon” w Katowicach, przy ul. Gliwickiej 120 (byłe kino „Apollo”), odbędzie się

MIĘDZYWOJEWÓDZKI TURNIEJ TENISA STOŁOWEGO

OSÓB NIEPEŁNOSPRAWNYCH

Zgłoszenia pisemne i telefoniczne przyjmowane będą w siedzibie Ogniska (Tel. 154-76-27) do dnia 15 marca br.

Rys. Marek Polański

Uczestnictwo w turnusach rehabilitacyjno-usprawniających osób niepełnosprawnych uległo obecnie radykalnemu ograniczeniu. Należy jednak zwrócić uwagę na kilka istotnych szczegółów w przedmiotowej sprawie. Przede wszystkim bardzo ważne jest należyte i dokładne wypisanie wniosku na turnus, ze szczególnym rozpoznanem schorzenia podstawowego i ewentualnych schorzeń współistniejących.

Wnioski osób niepełnosprawnych z niedorozwojem umysłowym powinny zawierać opinię psychologa. W przypadku, kiedy nie mamy możliwości jej uzyskania, należy wpisać stopień niedorozwoju umysłowego. Ponadto trzeba zamieścić wszystkie dodatkowe istotne informacje dotyczące tej osoby. Na przykład w poz. 10 druku „Wykonywanie czynności dnia codziennego: samodzielnie... z pomocą...” nie wystarczy lakoniczne stwierdzenie, musimy wpisać na czym konkretnie ta pomoc ma polegać.

Analogicznie, wnioski kierowanych osób ze schorzeniami psychicznymi powinny zawierać bardzo szczegółowy opis schorzenia

nad wyjeżdżającymi i wracającymi z turnusu rehabilitacyjnego osobami niepełnosprawnymi.

Po zakończeniu turnusu otrzymujemy wnioski naszych uczestników z uwagami lekarza i kadry, które posłużą nam jako wskazówki do dalszego typowania osób niepełnosprawnych na turnusy rehabilitacyjno-usprawniające.

Podobnie nasze działanie dotyczy załatwiania spraw związanych z wysyłaniem wniosków na leczenie uzdrowiskowe. Musimy dopilnować, by oprócz wszystkich obowiązujących wyników badań, które należy dołączyć do wniosku, znalazły się dodatkowe ważne zaświadczenia czy informacje, przydatne podczas zabiegów leczniczych, bądź samego pobytu w sanatorium. Niejednokrotnie pod koniec pobytu w uzdrowisku uczestnicy otrzymują zaświadczenie lekarskie ze wskazaniami lub przeciwwskazaniami do dalszych leczeń uzdrowiskowych. Zaświadczenia te muszą koniecznie być dołączone do następnych wniosków, ponieważ posłużą Komisji ds Lecznictwa Uzdrawisk

PYTANIA DO REDKACJI

Niestety jakiś już czas odleżały się na redakcyjnej półce z napisem „Do załatwienia” pytania zadane przez pana Pawła Łabika z S.I. „Przymorza” w Sławnie.

Czekaliśmy po prostu na odpowiedź na pytania, które skierowaliśmy w grudniu do Biura Pełnomocnika, chcieliśmy na wszystkie odpowiedzi razem. Wobec przedłużającego się oczekiwania odpowiemy przynajmniej Czytelnikowi ze Sławnia.

Powołuje się on na informację zawartą w naszym październikowym numerze, pytając, na jakiej podstawie stwierdzono tam, iż nie przysługuje dotacja na zakup samochodu inwalidzkiego i czyje służby finansowe się w tej kwestii negatywnie wypowiedziały.

Nastąpiło tu drobne nieporozumienie – służby finansowe (tzn. urzędnicy z Ministerstwa Finansów, z którym konsultowane były rozporządzenia wykonawcze do ustawy o rehabilitacji) wypowiedziały się, że problem dostępności osób niepełnosprawnych do oprzyrządowanych samochodów inwalidzkich rozwiązują preferencyjne kredyty, o które te osoby mogą ubiegać się w PKO.

Zupełnie inna sprawa czy jest to wypowiedź i rozwiązanie satysfakcjonujące – w naszym odczuciu absolutnie nie.

Natomiast najbardziej wnikliwa analiza Rozporządzenia MPiPS z dnia 17 czerwca 1992 roku w sprawie zakładowego funduszu rehabilitacji, nie wyklucza oczywiście udzielenia bezwrotnego świadczenia na zakup pojazdu inwalidzkiego.

Interpretacja o braku takiej możliwości pochodzi wyłącznie – co podkreślaliśmy w numerze październikowym – od przedstawicieli Biura Pełnomocnika ds Osób Niepełnosprawnych. Mimo braku takiego zapisu twierdzą oni, że nie chcą wyrazić na to zgody przedstawiciele Ministerstwa Finansów.

Wzorcowy regulamin tworzenia i wydatkowania środków Zakładowego FRON opracowany przez Stowarzyszenie „Nasze Sprawy”, który otrzymali wszyscy jego członkowie, zawiera § 10 w brzmieniu:

W przypadkach zasługujących na szczególne uwzględnienie, Kierownik zakładu pracy chronionej – kierując się dobrem osoby niepełnosprawnej – może uczynić odstępstwo od zasad zawartych w niniejszym regulaminie.

Regulamin ten uzyskał – ustną – pozytywną opinię Biura Pełnomocnika.

Jak wynika z powyżej przytoczonych faktów materia możliwości tego świadczenia jest wysoce niejasna i niejednoznaczna. Należałoby chyba na tę okoliczność przeprowadzić dowód eksperymetalny.

Na pewno jednak można na zakup samochodu inwalidzkiego uzyskać nieoprocenowaną pożyczkę z zakładowego funduszu rehabilitacji, ta zaś może być umorzona w wysokości do 50%.

PORADNIK DLA SŁUŻB REHABILITACYJNO-SOCJALNYCH

CZĘŚĆ V (OSTATNIA)

Blżej naszych spraw

oraz tam, gdzie jest to konieczne, dodatkowe zaświadczenie z Poradni Zdrowia Psychicznego o możliwości uczestnictwa w turnusie, wraz z odpowiednimi wskazówkami. Niezbędne jest również posiadanie na turnusie stałe zażywanych leków wraz z potwierdzeniem przez lekarza ich dawkowania.

Osoby niepełnosprawne z padaczką koniecznie w swoich wnioskach muszą posiadać informacje dotyczącą częstotliwości napadów, rodzaju napadów wraz z ich opisem oraz nazwą przyjmowanych leków, ze szczegółowym ich dawkowaniem.

Wszystkie dodatkowe istotne dane, dotyczące przede wszystkim stanu zdrowia oraz możliwości psychofizycznych osoby niepełnosprawnej kierowanej na turnus, są bardzo przydatne w określaniu celów i realizacji zadań na turnusie rehabilitacyjno-usprawniającym.

Będąc kilkakrotnie zatrudniona na turnusach o różnym profilu schorzeń mogłam stwierdzić, jak wiele problemów wynikało z niedostatecznych informacji zawartych we wnioskach lub, w niektórych przypadkach, całkowitego ich braku. Dlatego my, jako służba rehabilitacyjna, powinniśmy, w miarę naszych możliwości, kompleksowo czuwać nad całokształtem załatwianych spraw osób niepełnosprawnych.

Nasze działanie musi zmierzać również do spowodowania odpowiedniego wyposażenia uczestników w odzież i obuwie sportowe oraz inne niezbędne na turnusie przedmioty. W związku z tym musimy zrobić rozróżnienie, szczególnie w przypadku kiedy osoba niepełnosprawna kierowana jest po raz pierwszy na turnus, czy we własnym zakresie może się zaopatrzyć w konieczną niezbędną odzież, bieliznę osobistą i obuwie, czy potrzebna i możliwa jest nasza pomoc.

Ważne jest również zapewnienie opieki

kowego do kwalifikacji przez lekarza konsultanta.

Zasadnym jest prowadzenie rejestru turnusów rehabilitacyjnych, chociaż już tak nieliczne grupy w nich uczestniczą. W tym rejestrze kolejno rubrykami umieszczamy: nazwisko i imię uczestnika turnusu, rodzaj schorzenia, termin pobytu, miejscowość i rubrykę z uwagami.

Taki sam rejestr dotyczy leżeń sanatoryjnych lecz musi być poszerzony o rubryki: daty wysłania wniosku i przystania skierowania wraz z zaewidencjowaniem jego numeru oraz skąd jest skierowanie. Obecnie Wojewódzka Komisja ds Lecznictwa Uzdrawiskowego przesyła skierowania bezpośrednio do domu osoby zakwalifikowanej. Starajmy się, by te osoby powiadamiały nas o otrzymaniu wniosku, gdyż będzie to odzwierciedleniem ilości niepełnosprawnych korzystających z tej formy leczenia.

Tak niewiele jest świadczeń, z których w większości zakładów mogą skorzystać osoby niepełnosprawne. Zatem tam, gdzie tylko jest to możliwe starajmy się, by niesiona im pomoc była również wynikiem naszej pracy – asystenta socjalnego w rehabilitacji.

Wnikliwe rozpoznanie sytuacji osoby niepełnosprawnej, jej stanu zdrowia, uwarunkowań pracy zawodowej, statusu społecznego, powinno w efekcie uruchomić stosowne działania odpowiednich służb, aby osobie wymagającej określonej pomocy zapewnić konieczne leczenie, umożliwić aktywizację zawodową, włączyć ją w aktywne życie rodzinne i społeczne.

Potrzebę niesienia przez nas wszechstronnej pomocy dyktują przede wszystkim fundamentalne zmiany społeczno-gospodarcze, które rodzą nowe sytuacje nie pozostające bez wpływu na pozycję osoby niepełnosprawnej w obecnej rzeczywistości. Do-Ko

ZADZWOŃ

tel. 116-19 do 22
fax 214-11
tlx 555101

PRZYJEDŹ

Spółdzielnia „Odrodzenie”
87-100 TORUŃ
ul. Szosa Chelmińska 222

DOBRE OPAKOWANIE GWARANCJĄ SPRZEDAŻY TWOJEGO WYROBU!!!

OFERUJEMY:

- ★ opakowania polietylenowe z nadrukiem do 6 kolorów
- ★ taśmę i rękaw polietylenowy także barwiony, taśmę polietylenową termokurczliwą
- ★ torby reklamowe.

ZAPRASZAMY DO ZAKUPU:

- wycieraczek do obuwia z importowanego tworzywa sztucznego, o różnych wymiarach i w siedmiu atrakcyjnych kolorach
- W PODRÓŻ TYLKO Z NASZĄ TORBĄ!**
- torby podróżne i sportowe ● plecaki ● tornistry, i inne

DAŹYSZ DO KORZYSTNYCH KONTRAKTÓW I SUKCESU?
Z NAMI MOŻE I POWINNO SIĘ TO UDAĆ!

UWAGA!

UWAGA!

UWAGA!

**WIĘKSZOŚĆ UBEZPIECZEŃ ZAWARTYCH W ROKU POPRZEDNIM
WYGASA 31 MARCA 1993 ROKU!**

Z inicjatywy środowiska związanego z zakładami pracy chronionej powołano w styczniu br. firmę ubezpieczeniową, która będzie świadczyć usługi dla tych zakładów, z terenu całego kraju.

Twoim agentem ubezpieczeniowym może być

BIURO POŚREDNICTWA UBEZPIECZENIOWEGO

„OPOKA”

Sp. z O.O.

40-952 Katowice, ul. Sokolska 3, tel. (032) 596-221—5

Ubezpieczenie obejmuje składniki majątkowe takie, jak:

- ★ budynki ★ maszyny ★ urządzenia ★ towary
- ★ materiały ★ surowce ★ środki transportu ★ inne
- od ognia, kradzieży i innych zdarzeń losowych

**STAWKI UBEZPIECZENIOWE SĄ KORZYSTNIEJSZE OD TYCH,
KTÓRE OFERUJĄ INNE FIRMY UBEZPIECZENIOWE
ROZWAŻ, SKONTAKTUJ SIĘ Z NAMI I SKORZYSTAJ Z NASZEJ OFERTY!**

„NASZE SPRAWY” — Pismo Rehabilitacyjno-Gospodarcze Spółdzielni Inwalidów i Zakładów Pracy Chronionej

Redaktor Naczelny: Ryszard Rzebko. Wydawca: RSUP Katowice. Redakcja i opracowanie: Agencja Wydawnicza „INA-PRESS” Katowice. Adres wydawcy i redakcji: 40-952 Katowice, ul. Sokolska 3, tel. 59-62-21/4, tlx 0312454, fax 58-77-89. Numer zamknięto: 27.02.1993 r. Skład i łamanie: Res-Type Katowice, ul. Warszawska 10, tel. 58-88-69. Redakcja zastrzega sobie prawo skrótów i zmian w nadsyłanych materiałach oraz nie bierze odpowiedzialności za treść ogłoszeń.

Skanowanie i opracowanie graficzne na CD-ROM :

ul. Krzemowa 1

62-002 Suchy Las

www.digital-center.pl

biuro@digital-center.pl

tel./fax (0-61) 665 82 72

tel./fax (0-61) 665 82 82

Wszelkie prawa producenta i właściciela zastrzeżone.

Kopiowanie, wypożyczenie, oraz publiczne odtwarzanie w całości lub we fragmentach zabronione.

All rights reserved. Unauthorized copying, reproduction, lending, public performance and broadcasting of the whole or fragments prohibited.